

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ASSEPOES EN DE VERLOREN SCHOENTJES

Moderne bewerking van het klassieke sprookje

1880
door

Liva Willems

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2000
Nr.1060

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **NEGEN** tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alknaar.

© 1985 Toneelfonds J. Janssens/Liva Willems

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN.

- A. ASSEPOES : Lief, charmant, toch geen lijdzaam doetje.
- S. STIEFMOEDER : Schoonmaakmaniakke, adelaanbidster, bazig, en harteloos. (Mevrouw Parlewitjes)
- P. POTDORA : Stiefzuster van A., ijdel, kwebbelend, treiterig.
- L. LILLIBET : Stiefzuster van A., nog ijdeler, kwebbelender, treiteriger.
- H. HENDRIK : Stiefbroer van A., brave Hendrik, knutselaar, en uitvinder, steeds iets of wat afwezig een z.g. "kopwolker"
- B.B. BUURVROUW BOTERBLOEM : mollig, gezellig, vrolijk, hartelijk, steekt A. steeds een volslank hart onder de riem.
- P.A. PRINS ARNOLD : Ideale man, knap, verstandig, rechtvaardig, non-conformist, knutselt graag aan Mercedesen en Ferrari's, liever dan aan prinsessen.
- K. MIJNHEER KAPSONES : Verfijnd, verwijfd, gemanieriëerd, huisleraar van Prins, etikettemaniak, falcetstem.
- R. ROBOT BROLLEBAK : Een struise robot met een zeer précair geheugen.
- FIGURATIE : Twee knipmessende Palfreniers, tevens butlers. Vier à vijf dansende paren, tijdens balscène.

DEKOR.

Aantal : Twee.

1 tuinsalon van stiefmoeder met opvallende rotanstoel en hangende kuipzeteltjes, tuindeur en tuinraam, uitzicht op zonnebloemtuin van Buurvrouw Boterbloem.

Een voetstuk van de machine staat tussen deur en raam. (hierachter moet nog plaats zijn voor ontkledingscène van Assepoes.)

Ergens staat een TV toestel op sokkel, op manshoogte - bereikbaar vanuit de koelissen voor omroepbericht en reklamespot.

2.

Grote staatsietrap in paleis. Bovenaan monumentale ingangspoort met ernaast gedeelte van balustrade.

Beneden de balzaal met enkele hoge kandelabers en enkele fluoricerende poefjes met kleurige kussens.

(z.g. zwart licht onderaan in balzaal)

KLEDING.

- zeer modern.
- baljurken zoals bij danswedstrijden (breed uitwaaiend met heel veel tullen onderrokken)
- de heren (tijdens balscène) dragen kleurige smokings vol grote decoraties en medaljes, en pseudo-rugnummers (zoals bij danswedstrijden) maar het rugnummer is vervangen door aanduidingen zoals b.v. :Jonker Velt, Graaf Witger, Baron Dedrie, Jonkheer Dada, enz...
- Mijnheer Kapsones draagt kanten jabots tot op buik en floddermanchetten en grote gespen op zijn schoenen.
- Buurvrouw Boterbloem is tikkeltje ouderwets : bolle gele boerenrok en oranje bloese met pofmouwen. Bolgezet blond kapsel en rode kroontjes (ze lijkt een dikke boereboterbloem.)
- Gewone kledij van A.: halflange, slodderige soepjurk.
- Gewone kledij van P. en L. : mini (supermini)
- Gewone kledij van S. : strenge midi.

TAFEREEL 1 - Dekor 1.

Stiefmoeder op, met allerlei borstels, vegers, stoffer, poetslappen, een spons, een ragebol en een emmer, alles groot in hevige fosforerende kleuren.

STIEFMOEDER : Assepoes !

(Assepoes op)

ASSEPOES : Ja, mama ?

STIEFMOEDER : (bits)

Waar zat jij weer ? Hier ! (geeft emmer)

Vul die emmer met water ! (geeft ragebol)

En daarna geef je de zoldering een flinke beurt. Een "flinke" deurt, begrepen ? (duwt A. De spons in de handen)

En ook de ramen ! Ze moeten glanzen ! Geen spatje wil ik erop zien ! Geen spatje van zo klein, begrepen ?

(nadrukkelijk) Is dat begrepen ?

ASSEPOES : (aarzelend)

Ja, mama, maar gisteren heb ik nog maar net.....

STIEFMOEDER : Wat ? Heb jij soms tegen te sputteren ? Luiwammes ! Poetsen zal je ! Assepoes ! Poetsen ! (venijnig)

En daar heb je water voor nodig.

(duwt brutaal tegen emmer)

Komt er nog wat van ?!?!

ASSEPOES : (zuchtend)

Ja, mama. (af met emmer)

STIEFMOEDER : (bij zichzelf)

Het moet hier blinken...Alles moet hier blinken. En niet zoals bij die buurvrouw van hiernaast.

(spiedt door het raam)

Die heeft alleen maar tijd om haar bloemen te vertroetelen.

Bloemen ! Kijk, ze is weer bezig....(minachtend)

En nooit poetst ze de ramen. Misschien doet ze dat wel eens om de drie weken, maar dat is voor mij nooit !

En wanneer schuurt ze haar stoep ? Dat heb ik nog niet vaak gezien.

(Assepoes op, met emmer) Wat een verschil met hier.

(kijkt trots rond) Alles netjes, alles zuiver. Ik schuur elke dag de stoep !

ASSEPOES : Nee mama, dat doe ik....

(reddert met poetsgerief)

STIEFMOEDER : (venijnig - nadrukkelijk)

Dat is hetzelfde, Assepoesje. Het gebeurt. Je dacht toch niet dat "ik" dat voor jou zou doen. Of je stiefzusjes? Die hun fijne handjes staan daar niet naar. Maar jij, jij bent een Assepoes. Jij moet dus poetsen. (roept)

Poetsen ! (kijkt weer door raam)

En niet zoals die daar. Bloemen verzorgen. Dat mens ik gek. Bloemen...zoveel vuil als die meebrengen met al die afgevallen blaadjes. En alle dagen schoon water....

(valt uit, tot Assepoes) Vooruit, doe voort, luiwannes !

(wijst) En vergeet dat voetstuk van je broer Hendrik niet. Dat ding moet blinken. Zo wil ik het ! En wee je gebeente als ik hier straks niet van de vloer kan eten ! (af)

(Assepoes poetst, Potdora en Lillibet op, beladen met modeboeken, Lillibet draagt radiootje dat speelt, Lillibet en Potdora swingen zo'n beetje met elkaar op maat van de muziek.)

LILLIBET : (lacherig - treiterig)

Van de vloer eten...heb jij dat ook gehoord, Potdora ?

POTDORA : Ja, ik heb het ook zo verstaan. (proest)

LILLIBET : O....hier ligt nog wat....een pluusje. Assepoes hier kan ik nog niet van de vloer eten, hoor !

Bah, hoe vies.

POTDORA : Assepoes hier ligt ook nog een stofje.....

(Lillibet en Potdora stoten elkaar aan en proetsen het uit)

LILLIBET : (knielt en doet net of ze van de vloer eet)

Nee...het smaakt me niet...nee, nog niet zuiver genoeg.

Assepoes, hier moet je nog wat poetsen....

(schatert)

POTDORA : Pas maar op voor je nieuwe jurk.

LILLIBET : (springt recht)

Mijn jurk...Waarom zei je dat niet eerder?...Vóór dat ik knielde. Maar dat deed je niet, express..O! Hij is vuil. Een vlek ! Dat is jouw schuld.

POTDORA : Peuhhh...mijn schuld. Let zelf wat beter op.

LILLIBET : Jij bent jaloers op mijn jurk. Dat is het. Omdat hij korter is dan de jouwe.

(rukt aan jurkje van Potdora)

POTDORA : Maar veel lelijker ook. (rukt terug)

LILLIBET : (gooit modeboeken neer)

Hoe durf je dat te zeggen ? In dat...dat vod van jou zou ik de straat niet durven opgaan.

(rukt harder) Zo'n snertstof ! Zon snertmodel !

POTDORA : Wat een lef ! En ik in die voddebaal van jou wel, zeker ? Blijf maar uit de buurt van de lompenkoopman. Hij neemt je zo mee, in dat flidder-flodder-pierewaaiertje.

(bauwt na) Lompen ?

Wie koopt er nog lompen ? (wijst naar Lillibet)

LILLIBET : (vliegt in op Potdora)

Dat zet ik je betaald.

(rukt aan Potdora's haar)

POTDORA : Au ! Hier ! Pak aan ! (rukt terug)

(korte lichamelijke strubbeling met veel Au's en A's)

STIEFMOEDER : (op)

Wat hoor ik ? Wat is dat hier allemaal ?

(Lillibet en Potdora plots weer kalm)

LILLIBET : Het...het, dat...o, mamaatje, het is de schuld van Assepoes.

POTDORA : Ja, van Assepoes.

LILLIBET : Ze...ze deed opzettelijk veel stof opwaaien...enne toen moest ik iets...euh...veranderen aan jouw jurk...Nee Potdora ? En door...door al dat stof zag ik niet wat ik deed en zo deed ik haar een beetje pijn en....

(wijst Assepoes) Het is dus haar schuld.

POTDORA : Ja, het is haar schuld, emamaatje...door, door al dat stof.

STIEFMOEDER : (Tot Assepoes)

Wel heb je ooit ? Jij ! Luiwannes ! En dan nog jouw lieve zusters plagen ook.

(Lillibet en Potdora trekken leedvermaaksnuiten naar Assepoes)

Laat hen met rust...ach, zo'n schatten van meisjes, zo behulpzaam voor elkaar. En jij treitert ze dan...schaam je...

LILLIBET EN POTDORA : (samen)

Ja, schaam je. (gichelen)

STIEFMOEDER : (tot Assepoes)

En herbegin niet weer en....

(kijkt toevallig door raam en merkt z.g. Buurvrouw Boterbloem)

Wel, kijk daar ! Nu is die gekkin nog altijd haar tijd aan 't verspillen....

(Lillibet en Potdora snellen naar raam toe en kijken ook, ondertussen duwen ze elkaar)

Bloemen.....altijd maar knoeien aan haar bloemen.

LILLIBET EN POTDORA : (door elkaar, afkeurend)

Ja mamaatje. Bloemen.

-Ook Assepoes wil door het raam kijken.)

STIEFMOEDER : (tot Assepoes)

Jij niet, schaam je, zo door 't raam willen komen gluren.

Werken moet jij ! Poetsen.

(Assepoes weer aan poetswerk)

POTDORA : Poetsen !

LILLIBET : (treiterig) Assepoes.....

STIEFMOEDER : Inderdaad, je bent een Assepoes. (af)

LILLIBET : (kijkt nog steeds door raam)

Nu knipt ze de verwelkte bloemen weg...oei..oei...oei...

POTDORA : Oei, oei, oei, hoe voorzichtig.

LILLIBET : (duwt Potdora)

Laat mij ook kijken, ik heb geen plaats. Opzij !

POTDORA : Ga jij wat opzij. (duwt harder)

LILLIBET : Ik kan niets meer zien door jouw schuld.

(trekt Potdora van raam weg)

POTDORA : Ha naa, zo niet !

(sleurt Lillibet van raam weg)

LILLIBET : Laat me los ! Kreng !

POTDORA : Jij dan eerst, mademoiselle !

(lichamelijk geharrewar voor het raam waarbij Lillibet struikelt en valt)

LILLIBET : (krijst) Au ! Nu hier, (voelt aan oog)

Mijn wimpers zijn van mijn oog afgevallen ! Mijn wimpers !

Jouw schuld ! Je bent jaloers op mijn wimpers. Ze zijn langer dan de jouwe..en voller...en donziger...en betoverender.

PODORA : Peuh... 't zijn valse wimpers.

LILLIBET : De jouwe ook ! Kreng ! (tast op de grond)

O, mijn wimpers ? O, Mijn ùijn streelzachte blik moet hier ergens liggen... en mijn jurk is vuil ! O !

(STIEFMOEDER op)

STIEFMOEDER : Wat is er toch ? o, Lillibetje ! O, Potdoraatje
Wat is er gebeurd.

LILLIBET : Ik ben gevallen, mamaatje.

(wijst Assepoes)

En, en weer door haar.

Ze liet vrijwillig een borstel bij 't raam staan en....

POTDORA : (valt in)

En we stonden heel rustig te kijken en....

LILLIBET : (valt weer in)

En, en toen struikelde ik, over haar borstel.

POTDORA : Ja, 't komt alweer door Assepoes. Eerlijk waar, mamaatje.

ASSEPOES : Dat is helemaal niet waar.....

STIEFMOEDER : (onderbreekt)

Zwijg jij ! Alweer jij, die mijn dochttertjes plaagt. Je zou beter wat harder werken.

(helpt Lillibet recht te komen, tot Potdora en Lillibet)

Kom meisjes, kom met mij mee. Het is tijd voor de thee en... ik heb nog enkele lekkere taartjes. Aardbeitaartjes, kom....

POTDORA EN LILLIBET : (door elkaar)

Ja mamaatje. Graag mamaatje. Thee drinken.

ASSEPOES : Ik heb ook dorst.

STIEFMOEDER : Jij moet maar gewoon verder werken. Jij hebt hier al te veel tijd verloren. Kom, meisjes, kom.

(nuffig met L. en P. aan de hand af.)

LILLIBET : (keert even weer, tot Assepoes)

Zo heb jij ook dorst ? Dat hoeft toch niet ? Je hebt daar toch een emmer water ? Daarvan kan je drinken. Zoveel als je lust.

(schaterend af)

(Assepoes werkt voort, met pijn in de rug)

(Buurvrouw Boterbloem eerst bij raam, kijkt binnen, dan sluipend langs tuindeur op - met lege emmer)

ASSEPOES : (verrast) O, buurvrouw Boterbloem.

BUURVROUW B.: Kom, mijn kind, kom....

(legt arm rond Assepoes)

ASSEPOES : O, buurvrouw, waarom zijn ze toch zo ?....zo?...

BUURVROUW B. : Kom, op het ogenblik kan ik je niet helpen. Maar ik voorspel je, zowaar als ik buurvrouw Boterbloem ben, dat je toch eens gelukkig zult worden. Daar moet je in blijven geloven.

ASSEPOES : O, buurvrouw, en vader die altijd op reis is.

Als ik jou niet moest kennen, dan...dan....

BUURVROUW B.: Sjjjt...niet over praten, Assepoes.

(plots opgewekt)

En nu, nu moest jij me eens helpen.

ASSEPOES : Graag, met wat ?

BUURVROUW B.: Mijn emmer is in de waterput gevallen. Kan ik van jou een emmer putwater krijgen ? Want je weet het, mijn bloemen moeten zuiver water hebben, uit de put.

ASSEPOES : (plagend)

En geen water uit de kraan, hé buurvrouw ?

BUURVROUW B.: Nee hoor ! Kreantjeswater ? Dat ruikt en proeft naar alles, behalve naar water. Dat wil ik mijn bloemen niet aandoen.

(Assepoes intussen lachend af met emmer langs tuindeur - zegt dit alles Assepoes achterna) (kijkt rond)

Arm kind...Maar eens zal... (merkt voetstuk op)

Hé wat is dat voor iets raars. Dat is zeker iets van Hendrik.

(bekijkt het langs alle kanten)

(Assepoes weer op reikt emmer aan Buurvrouw B.)

ASSEPOES : In orde, buurvrouw. Hier is lekker zuiver fris....

BUURVROUW B.: Zeg maar, "echt" water.

ASSEPOES : (lacht) Ja. Zo is't.

BUURVROUW B.: Assepoes, wat is dat ?

ASSEPOES : (plechtig)

Dat is voor een nieuwe uitvinding van Hendrik het grootste knutselwonder van Europa. Daarop komt een speciale machine. Heel, heel, heel speciaal (lacht) Je kent Hendrik toch !

BUURVROUW B.: Ja, die Hendrik, altijd maar aan 't uitvinden. Maar 't is toch een lieve jongen en voor jou een goeie stiefbroer. Heel wat anders dan zijn zussen.

Die zijn soms boos.

ASSEPOES : (herbegint werk)

Ach, ze zijn niet echt boos. Ze zijn alleen maar dom.

BUURVROUW B.: Dom zijn is vaak erger en gevaarlijker dan boos zijn.

(plots stiefmoeder op, kop thee en taartje in de hand)

STIEFMOEDER : Wat is dat ? Ik hoorde iets.

(bij het opkomen van stiefmoeder verdwijnt Buurvrouw B. van het toneel door de z.g. feëen-licht truuk)

(Uitleg, dit is black-out. Personen die Buurvrouw B. niet mogen te zien krijgen helverlicht door flikkerspots. Intussen verbijst Buurvrouw B. zich.

Daarna weer normale belichting en alles gaat normaal verder. De "slechten" merken niets van deze korte truuk !)

Was hier iemand. Ik heb horen praten. Jij moet niet in jezelf praten. Werken moet jij. Poetsen moet jij.

(kijkt argwanend door raam) Assepoes.

(nadrukkelijk) Assepoes !

(mompelend van poetsen en werken - af)

BUURVROUW B.: (klimt door raam weer binnen op)

Hé, dat was op 't nippertje...oef...

ASSEPOES : Hoe kan dat ? Plots was je verdwenen. Buurvrouw ? Hoe kan jij dat ?

BUURVROUW : Wel Assepoes, dat kan ik...omdat...of nee, ik praat er liever niet over.

ASSEPOES : Maar, maar buurvrouw (verbijsterd) Hoep ! en je was weg ! En mama heeft niks gemerkt.

BUURVROUW B.: (lichtjes in de war) Assepoes, ik ben je vriendin dat weet je, dus moet je me vertrouwen. Maar nu moet ik weer weg. Hou goede moed. (bijna af) En dankjewel nog voor 't water.

(omzichtig langs tuindeur af)

ASSEPOES : (wijft Buurvrouw B. na, dan verbijsterd, zweil in de hand) Hoep, en ze w..... (wordt onderbroken door Hendrik die opkomt.)

(Hendrik op, vol vuile vegen, duwt grote machine voort, met knoppen, hefboomen en lichtjes)

HENDRIK : Assepoes ! Het is gelukt ! Mijn nieuwe uitvinding geslaagd ! Ik word nog een grote uitvinder ! Mijn vriend denkt het ook. Hij zei gisteren nog : jij bent geboren met tien schroevendraaiers aan je handen inplaats van tien vingers ! Is me dat een compliment, zeg !

ASSEPOES : (lachend)

Ja, Hendrik, dat is voor jou een compliment.

HENDRIK : (bekijkt verrukt zijn handen)

Tien schroevendraaiers. Kom, Assepoes, help me even duwen, wil je ? (Assepoes helpt)

(Hendrik bekijkt ondertussen steeds zijn handen mompelt maar van : tien schroevendraaiers, blijft verstrooid staan, en duwt tenslotte de emmer voort, terwijl Assepoes machine voortduwt)

HENDRIK : (verrukt)

Tien schroevendraaiers !

ASSEPOES : (dringend)

Hendrik.....

HENDRIK : O, Assepoes.

(herstelt vergissing, helpt machine voortduwen.)

ASSEPOES : (hijgend)

Hendrik, wat is dit eigenlijk ?

HENDRIK : Tien schroevendraaiers.

ASSEPOES : Hendrik...dit hier.

HENDRIK : O, zei ik je dat nog niet ? Blijft staan, wijst zo-als een veldheer.

Dit is een superdeluxe-uitvinding. Dit is een knutselwonder. Dit is een -peperbolletjesmaalmachine-. Hier (wijst boven) doe je enkele peperbolletjes in en dan....(wijst naar beneden aan klepje) komt hier peper uit. Niet te veel, niet te weinig. Gewoonweg een snuifje. Wat een uitvinding.

(Stiefmoeder op)

STIEFMOEDER : Ik hoorde weer stemmen....(merkt Hendrik op)

Ha, ben jij het Hendrik. (poeslief) En is dat je nieuwe machine ?

HENDRIK : (ijverig)

Ja, een grote uitvinding. Een peperbolletjesmaalmachine. Je

doet hier boven peperbolletjes in en s....

STIEFMOEDER : (onderbreekt)

Goed zo, goed zo. Kijk eens aan.

HENDRIK : (mat - vervolgt) ...en dan komt er hier beneden...

STIEFMOEDER : (onderbreekt weer)

Goed zo, jongen.

(tot Assepoes) En jij poetst deze machine tot ze blinkt als een spiegel, begrepen ?

(Stiefmoeder af)

(tijdens volgende gesprek slepen Assepoes en Hendrik aan machine om ze op voetstuk te krijgen, soms rusten ze even)

HENDRIK : (klagend)

Het interesseert haar niet. En toch laat ze me maar uitvinden
Het brengt stof en rommel mee. En toch mag het.

ASSEPOES : Ja, dat is vreemd.

HENDRIK : Soms hé, soms denk ik....(weer verstrooid)
dan denk ik....tien schroevendraaiers.

ASSEPOES : Hendrik ?

HENDRIK : Soms denk ik dat het iets te maken heeft met mijn vriend. Met Arno. Daar doet Mama zo poeslief tegen als hij hier komt om...om....

ASSEPOES : Met jou te knutselen.

HENDRIK : Misschien is het omdat Arno een rijke vader heeft. Want thuis mag hij haast niks. Hij heeft het me zelf verteld.
(duwt voort)

ASSEPOES : Ja, die Arno (dromerig)

Ik zag hem nog maar één keer, ik vind die vriend van jou heel erg sympatiek.

(duwt nu zelf verstrooid voort aan emmer)

Heel sympathiek. Hij....(merkt vergissing)

Ho ! (helpt vlug machine duwen)

HENDRIK : En wat ook raar is, er is iets geheimzinnigs met hem. Als hij komt moet jij altijd naar de zolder.

ASSEPOES : Ja, de zolder gaan schoonmaken. Dat is waar.

ASSEPOES : Ja.;

HENDRIK : En ook heel raar.

(duwt machine op zijn plaats) Ziezo.

(Lillibet op, taartje in de hand)

LILLIBET : Hendrik ? Kom je mee theedrinken.

HENDRIK : Ik heb geen dorst.

LILLIBET : Een taartje eten dan.

(hapt van taartje) Mmmmm....

HENDRIK : Ik lust geen taartjes, als Assepoes er ook nooit krijgt.

LILLIBET : Sufferd. Dat moet je zelf weten. MMM...lekker hoor je mist wat....(nuffig af)

HENDRIK : (ijverig)

Kijk, Assepoes, zo werkt mijn machine, onze machine.

(haalt peperbolletjes uit broekzak en stopt ze bovenaan in de machine)

Hier de peperbolletjes in.

-(haalt handles over, duwt knoppen in. Geklik, gezoem, lichtjes die aanfloepen, getinkel onderaan vliegt klepje open, vlug houdt Hendrik de hand van Assepoes onder de gleuf)

Zie je wel ! Een snuifje peper in je hand ! Hou het bij !

Hou het bij !

(tijdens demonstratie is Mr.Kapsones opgekomen langs tuindeur en kijkt daar afkeurend toe)

(Kapsones komt binnen en bekijkt machine)

KAPSONES : Verschrikkelijk. Vreselijk. Een machine....

Zelfgeknutseld van vieze moeren en vettige bouten en smerige stukken ijzer. Afschuwelijk, bah !....Al dat vies knutselgedoe.

(Hendrik en Assepoes kijken elkaar verbaasd aan)

Is zijne Excellentie soms hier ?

HENDRIK : Zijne Excellentie ?

ASSEPOES : (begint machine op te blinken met een hand stijfgeknepen)

Zijne Excellentie...?

KAPSONES : Inderdaad, Zijne Excellentie...Bah, knutselen !

Je krijgt er vieze vegen van op je gezicht en zwarte randjes onder je nagels. Ik zeg bah ! Ik zeg foei !

(Hendrik en Assepoes doen teken aan elkaar, die is getikt)

KAPSONES : (vervolgt)

Ook tot Zijne Excellentie. Ik zeg dan : Excellentie ! Bah,

Waar is hij ?

HENDRIK : Maar ik ken geen Excellentie.

ASSEPOES : Nee, nooit gezien !

HENDRIK : Nooit.

KAPSONES : Nooit ?....Vies knutselgedoe...onder sportwagens liggen inplaats van er in te zitten...knoeien aan knutselmonsters...foei !

HENDRIK : Mijnheer, dit hier is een knutselwonder. Kijkt u maar Heb ik uitgevonden en mijn vriend heeft geholpen. Hier ! Kijk ! (haalt demonstratie en houdt vlug de hand van Kapsones onder de gleuf)

Hoera ! Een snuifje peper. Voor u !

KAPSONES : Peper ! Wat moet ik met peper ? Ik...ik ben geen kelner. (laat peper vallen)

Op mijn broek ! Peper op mijn modieuze broek ! Op een creatie van Piet Kardijn ! Peper op een peperdure broek !

ASSEPOES : Kom, mijnheer, ik zal u even helpen/....

(wil Kapsones helpen en houdt peper die ze nog in de hand had onder zijn neus)

O ! Mijnheer !

KAPSONES : Hatchie ! Hatchie ! Help, dit is een aanslag ! overal bijtende produkten ! Mijn gedistingeerde neus ! Mijn gedistingeerde broek !

(niest weer)

STIEFMOEDER op

STIEFMOEDER : Ik hoorde weer ie....O ! O ! Mijnheer ! Mijnheer Kapsones. Ik ken u !

(helpt Kapsones met haar rok en zakdoek - tot Assepoes)

Dat is natuurlijk weer jouw schuld. Natuurlijk moedwillig.

HENDRIK : Het was een ongelukje.

KAPSONES : Een ongelukje ? Mevrouw, een nationale ramp.

(niest weer)

STIEFMOEDER : (tot Hendrik)

Zwijg jij.

(tot Assepoes en Hendrik)

Allebei eruit ! Allebei ! Buiten !

(zet Assepoes en Hendrik buiten) (kruiperig tot Kapsones)

O, mijnheer, verontschuldig me om de domheid van mijn meid.

(klopt broek van Kapsones af)

KAPSONES : De meid, mevrouw, dus geen dochter ?

(niest)